

Van 12.35 uur tot 14.15 uur wordt in de leeszaal van het kursaal een lunch aangeboden aan de Sjah, zijn gevolg en een 100-tal gasten. Na de lunch verlaten de Sjah en zijn gevolg het kursaal langs "Petit Nice" en rijden in hun open wagens over de dijk van de Albert I-promenade naar het Monument der Zeelieden.

Bij het monument legt de Sjah bloemen neer en speelt de militaire kapel het Te Velde. Daarna wordt een beperkte delegatie van patriottische verenigingen aan de Sjah voorgesteld: het Nationaal Verbond der Burgerlijke Oorlogsinvaliden, de Vriendenkring van de Onderofficieren van het Garnizoen Oostende, de Vereniging van de Oorlogsmoeders en Weduwen van het Leger, de Unie der Moeders en Vrouwen van Terechtgestelden en Overleden Politieke Gevangenen, en de "Ligue des Poilus de France".

Om 14.25 uur neemt de Sjah afscheid van de plaatselijke autoriteiten. Met zijn gevolg stapt hij in de gesloten wagens en verlaat Oostende langs de Visserskaai en de Kapellebrug in de richting van Brugge, waar ze om 15 uur aan het stadhuis verwacht worden.

De stad Oostende heeft dit bezoek met de nodige luister omhangen, vooral rekening houdend met de korte duur ervan. Velen hebben gratis bijgedragen tot het welslagen ervan. Het kursaal heeft aan de stad 51.505 Fr aangerekend voor de receptie en de lunch. De folkloristische verenigingen kregen van de stad in totaal 10.750 Fr uitbetaald voor hun optreden. De bijkomende premie voor het verzekeren van de tapijten en kunstwerken in het stadhuis bedroeg 204 Fr.

DE DUIVENSCHIETING OF DE TIR WELLINGTON

door **Robert VANHIXE**

De nieuwe tir opgericht op de terreinen van de hippodroom Wellington op initiatief van de voorzitter van de renbaan Ridder Fernand de STEUR werd op 26.07.1899 feestelijk ingehuldigd met een toernooi waarbij aan de winnaar een kunstwerk werd overhandigd.

In de franstalige Oostendse pers was sprake van een prachtige en zeer comfortabele installatie voor de tir aux pigeons, een sport die een belangrijke seizoenattractie vormde voor de internationale elite die tijdens die zomermaanden Oostende bezocht of er verbleef.

Men zou er tot 1914 jaarlijks toernooien houden tijdens de seizoenmaanden.

Na de oorlog 1914-1918 werd deze sport in het kader van de dierenbescherming verboden en er werd daar nooit meer op duiven geschoten, ook niet op onechte.

Het gebouw werd opgericht ten westen van het koersveld en was volledig voltooid met inbegrip van de decoratie halfweg augustus 1899. De gevels werd opgetrokken in dezelfde stijl als het gebouw van de renbaan. Op het gelijkvloers was het centrum voorbehouden voor de schutters. Links bevond zich het lokaal voor de wapenmaker en de vestiaire.

Rechts was de tribune voor de dames en het secretariaat en aan die zijde was een hoektorentje opgetrokken. Boven de ingang was een gedeeltelijk overdekte terras ingericht en op de verdieping was ook een ruime drankgelegenheid voorzien.

In het gebouw was er verder een kleedkamer voor dames, kamers voorbehouden voor het personeel, een woonruimte voor de huisbewaarder, kelders, wasruimte, enz....

Het duiventik kon 25.000 duiven bevatten. Het betrof een speciale constructie aangrenzend aan het hoofdgebouw. Eind september 1899 werd een muur gebouwd om het zicht op het stedelijk kerkhof te onttrekken aan hen die zich op de tribune bevonden.

Het programma in 1899; gespreid over de maanden juli, augustus en september, zag er in het kort weergegeven als volgt uit :

27.07.1899	Prix de Mariakerke	(handicap)	2.500 fr - poule 25 fr
28.07.1899	Prix de la Mer	(handicap)	2.000 fr - poule 20 fr
29.07.1899	Prix des Vagues	(handicap)	2.500 fr - poule 25 fr
31.07.1899	Prix du Sable	(handicap)	2.000 fr - poule 20 fr
02.08.1899	Prix de la Plage		1.000 fr
02.08.1899	Prix de la Mullerite	(handicap)	1.000 fr
	(prijs geschonken door dhr. Muller, fabrikant van het poeder voor de cartouches merk Mullerite)		
03.08.1899	Prix des Dunes	(handicap)	2.000 fr - poule 20 fr
08.08.1899	Prix des Bains	(handicap)	2.500 fr - poule 25 fr
09-08-1899	Prix de Cabines		2.000 fr - poule 20 fr
10.08.1899	Prix des Coquillages	(handicap)	2.500 fr - poule 25 fr
11-12.08.1899	Grand Prix Wellington	(handicap)	10.000 fr - poule 50 fr
14.08.1899	Prix des Algues	(handicap)	3.000 fr - poule 30 fr
17-18.08.1899	Grand Prix d'Ostende	(handicap) libre	10.000 fr - poule 50 fr
19-08-1899	Prix de l'Estacade	(handicap)	3.000 fr - poule 30 fr
22.08.1899	Prix de la Digue	(handicap)	1.000 fr - poule 10 fr
23.08.1899	Prix du Port	(handicap)	1.000 fr - poule 10 fr
24.08.1899	Prix de Bassins	(handicap)	1.000 fr - poule 10 fr
25.08.1899	Prix des Bateaux		1.000 fr - poule 10 fr
26.08.1899	Prix de la Clôture	(handicap)	1.000 fr - poule 10 fr
02.09.1899	Prix		1.000 fr
04.09.1899	Prix	(handicap)	1.500 fr
05.09.1899	Prix	(handicap)	1.000 fr
06.09.1899	Prix		1.500 fr
07.09.1899	Prix	(handicap)	1.500 fr
08.09.1899	Prix	(handicap)	1.500 fr
09.09.1899	Prix	(handicap)	2.000 fr

De eigenlijke schieting gebeurde als volgt : de duif zat in een bakje, men trok het dekseltje op en slechts wanneer die duif wegvloog mocht er geschoten worden. Opdat het punt geldig zou zijn moest het dier binnen een bepaalde kring neervallen.

Voor de reglementaire poule moest één duif geschoten worden op een afstand die op het programma vermeld was, namelijk 26, 27 of 28 meters.

Er werd met zaad geschoten en soms zag het zwart van de gekwetste duiven op de omliggende daken. De duiven werd opgezocht en aangekocht op markten en bij de kwekers voor de schote.

Men vroeg een entrée van 10 of 15 frank afhankelijk van het bedrag dat aan het tornooi was toegekend maar voor grote prijzen zoals deze van de Wellington en de stad Oostende werd de entrée opgetrokken tot 30 fr.

Aan de "Grand Prinx Wellington" op 11 en 12.08.1899 namen 78 schutters deel. Er was een grote volkstoeloop, de duiven vlogen zeer snel en er werd druk gewed (betting fort animé).

De "Grand Prix d'Ostende", een wedstrijd die eveneens over twee dagen betwist werd, ving aan op 17.08.1899 om 12.00 uur en diezelfde namiddag om 15.00 uur werd ook de wielervedstrijd "Grand Prix d'Ostende" in de velodroom verreden.

De tweede dag van de "Grand Pris d'Ostende" was er gratis toegang voor de dames geabonneerd in het kursaal en de heren abonnés betaalden 2 fr.

Op het programma met de data van de schietingen gepubliceerd in de pers werd de reisweg naar de tir als volgt weergegeven.

- te voet langs de Zeedijk in 20 minuten vanaf het kursaal
- met een rijtuig langsheen de Steenweg op Nieuwpoort
- met de elektrische tram of de stoomtram die allebei een halte hadden aan de ingang van de tir

Ten oosten van de haven nabij de vuurtoren was in die tijd eveneens een tir aux pigeons.

Halfweg augustus 1899 rond 03.00 uur 's nachts werd de politiedienst van het Hazegras door arbeiders verwittigd dat deze tir aan het branden was. De brandweerlieden begaven zich snel ter plaatse en de vlammen hadden reeds het dak aangetast van dit mooi gegarnierde gebouw. Na een half uur blussen was de brand onder controle. Gelukkig hadden de brandweerlieden bij hun aankomst er aan gedacht om de voorraden patronen en poeder onmiddellijk in veiligheid te brengen want zonder deze voorzorgen zou het zeker op een ramp uitgedraaid zijn.

op 14.06.1900 meldde de Oostendse pers een groot nieuws dat sensatie zou verwekken in de middens van de schutters. Het programma van de duivenschieting zou dit jaar een prijs van 100.000 fr bevatten, namelijk de grote prijs van Oostende aangeboden door de private club van het kursaal aan zijn leden.

Met deze grote prijs gespreid over zeven dagen opende het schietseizoen op 16.07.1900. De entrée bedroeg 100 fr voor alle proeven (afvalwedrijden en finale). Het werd een geweldig succes. Er was een buitengewone volkstoeloop, zeer drukke weddenschappen en de duiven waren van eerste kwaliteit. 146 schutters namen deel waaonder de meest vermaarde uit België, Italië, Engeland, Duitsland, Zwitserland, Frankrijk en Australië. Dit tornooi was een van de hoogtepunten van het seizoen 1900.

Op de Wellingtonrenbaan op het gelijkvloers in de grote zaal van de duivenschieting, die thans dienst doet als pakhuis voor materiaal en machines van de Hippodroom, kan men onder de titel "Grand Prix d'Ostende" nog de grote witte marmeren platen bewonderen die op de muur gevezen zijn en waarop met vergulde cijfers en letters het jaartal, de naam en het land van herkomst van de winnaars van deze "Grand Prix" vermeld zijn vanaf 1899 tot en met 1913.

1899
Leon de LUNDEN
Belge

1900
Baron de VINCK
Belge

1901
Carl HICKETIER
Allemand

1902
Hre HARRISON
Anglais

1903
Comte de LÉVIGNEN
Belge

1904
W.T. WATKINS
Anglais

1905
Baron Gaston de VINCK
Belge

1906
René MONCORGÉ
Français

1907
Emile PASSERAT
Français

1908
H.J. ROBERTS
Anglais

1909
Albert THONIER
Français

1910
Edmond JONVILLE
Français

1911
Chevalier O. de MELOTTE
Belge

1912
Archibald HARRISON
Américain

1913
Maurice HERVE
Belge

Deze plaat ontbreekt.
Brokstukken liggen op de grond

In 1914 was de heropening van de tir aux pigeons op Vrijdag 24 juli met de "Prix d'Ouverture". De week van de grote prijzen was aangekondigd vanaf 03 augustus met de grote prijs van Oostende op 04 en 05 augustus - 7.000 fr en gouden medaille en op 07 augustus de "Prix de Stuers" - 3.000 fr en gouden medaille. Maar op 04 augustus 1914 vielen duitse troepen België binnen en was ons land in oorlog.

In 1988 besloot de "Koninklijke Renvereniging Oostende", eigenaar van de gebouwen van de Wellingtonrenbaan, de duivenschietsing te restaureren wegens zijn historische en esthetische waarde.

De Oostendse beeldhouwster Josiane VANHOUTTE werd belast met de restauratie van het gietijzeren beeld dat boven het terras staat. Het kunstwerk gegoten in de gieterij "La Meuse" stelt een op een leeuwehuid gezeten jonge man met op zijn hand een fladderende duif en aan zijn voeten een kleine leeuw.

Thans heeft het Oostendse stadsbestuur beslist om ter hoogte van de voormalige duivenschietsing een doorgang naar zee te maken voor de bewoners van het Westerkwartier die vanaf volgend jaar zal toegankelijk zijn.

BRONNEN

- Le Carillon jaargangen 1899-1900-1914.
- Het Nieuwsblad - Streeknieuws Oostende 15.06.1988.
- De Zeewacht 13.08.1965 en 18.03.1977
- La Revue Sportive Illustrée, 6e jaargang, september 1910 nr. 9, het officieel orgaan van de duivenschietsing.